

Kohtuasi C-17/22

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

7. jaanuar 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Amtsgericht München (Müncheni esimese astme kohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

21. detsember 2021

Hageja:

HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG
& Co. KG

Kostja:

Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH

[...]

Amtsgericht München (Müncheni esimese astme kohus)

[...]

Kohtuasjas

HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG,
[...] 28217 Bremen – hageja –

[...]

versus

Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH, [...] 80687 München – kostja –

[...],

mis käsitleb teabe andmist.

Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus“) esitatakse eelotsusetaotlus. Käesolev eelotsusetaotlus esitatakse koos eelotsusetaotlusega teises eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olevas kohtuasjas [...]; eelotsusetaotlused on sõnastatud identselt, välja arvatud pealdis. Eelotsusetaotlusega peatatakse menetlus kuni Euroopa Kohtu otsuse tegemiseni. Eelotsusetaotluse esitamise kuupäev on 21. detsember 2021.

Eelotsusetaotlus

Euroopa Kohtule esitatakse isikuandmete kaitse üldmääruse (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/679) tõlgendamise kohta järgmised eelotsuse küsimused:

1.a. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 6 lõike 1 punktide b ja f tõlgendamisest tuleneb, et osi avalikult emiteerinud isikuühingu (sks k *Publikumspersonengesellschaft*) puhul piisab kaudse osalusega, vaid piiratud vastutusega ja äriühingu juhtimisest välja jääva osaniku olemasolust, et eeldada „õigustatud huvi“ saada teavet kõigi ühingu usaldushalduri kaudu kaudset osalust omavate osanike, nende kontaktandmete ja osaluse suuruse kohta kõnealuses äriühingus ning tuletada ühingulepingust vastav lepinguline kohustus,

1.b. või kas sellistel tingimustel piirdub õigustatud huvi teabega nende kaudse osalusega osanike kohta, kelle vastutus ei ole piiratud ja kelle osalus on sellise minimaalse suurusega, mis võimaldab mõju äriühingu tegevusele vähemasti eeldada?

2.a. Kas selleks, et sellise piiramatult õiguse (1a) puhul vältida õiguste kuritarvitamise piiri ületamist või teha erand teabe piiratud andmise õiguses (1b) seisnevast piirangust, piisab kavatsusest võtta ühendust tutvumise, arvamuste vahetamise või osade ostu üle läbirääkimiste pidamise eesmärgil,

2.b. või on huvi teabe saamise vastu asjakohane alles siis, kui teavet nõutakse sõnaselge kavatsusega võtta ühendust teiste osanikega, et taotleda neilt kooskõlastust konkreetsetelt nimetatud põhjustel, mis nõuavad tahteavaldust osanike otsuste raames?

Põhjendused

A. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu lahendatav vaidlus

Liikmesriigi kohus menetleb kahte kohtuasja, milles heidetakse ette teabe andmist ja seega andmete jagamist. Kummalgi hagejal on kaudne osalus investeerimisühingus, mis on asutatud usaldusühinguna ja seega isikuühinguna. Tegemist on osi avalikult emiteerinud isikuühinguga (sks k

Publikumspersonengesellschaft). Sellises ühingus osaluse omamine kujutab endast investeerimist. Suurusjärgi illustreerimiseks olgu välja toodud, et ühes kõnealustest ühingutest on otseselt ja kaudselt kaasatud ligikaudu 1800 usaldusosanikku.

Palutakse jagada kõigi osi avalikult emiteerinud investeerimisühingus osalust omavate isikute ja seega kõigi osanike nimed ja aadressid, eelkõige järelikult ka kõigi nende usaldusosanike nimed ja aadressid, kes omavad osalust usaldushalduritest äriühingute kaudu. Seega küsitakse andmeid kõigi isikute kohta, kes on äriühingusse investeerinud.

Mõlema kohtuasja hagejad on ka ise investeerimisühingud. Kostjad leiavad, et nõutud andmete eesmärk ei ole soodustada äriühingute tegevust, vaid hagejate enda majandushuve, et reklaamida nende endi investeerimistooteid või et muuta investorid närviliseks, osta neilt nende osi väärtusest madalama hinnaga ja edasimüügil kasumit teenida. Osalus- ja usaldushalduslepingutes on ette nähtud sätted, millega kehtestatakse lepinguline keeld edastada andmeid teistele osanikele.

Hagejad eitavad selliseid kavatsusi. Nende väitel on tegemist nende õigusega võtta ühendust äriühingu teiste osanikega. Lepingust tulenevad andmete avaldamise keelud on nende väitel kehtetud. Hagejad soovivad alustada teiste usaldusosanikega läbirääkimisi nende osade ostmise üle ja tahavad nendega arvamuste vahetuse eesmärgil lähemalt tutvuda. Nii sõnastatuna puudutavad hagid Saksa kõrgeimate ja kõrgema astme tsiviilkohtute otsuste kahte suunda, mis üksteist võimendavad.

1. Väitega, et neil on õigus äriühingu teiste osanikega ühendust võtta, viitavad hagejad Saksamaa Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus, edaspidi „BGH“) praktikale. Nimetatud kohus jätkab 19. novembri 2019. aasta määruses II ZR 263/18 oma praktikat, mille kohaselt on isikuühingu „osaniku õiguste lahutamatu tuumikosa“ saada teada kaasosanike nimed ja aadressid ning seega oma lepingupartneritega tutvuda. See käib ka usaldusosanike kohta, kellel on ainult kaudne osalus. Kõikide osanike, ka kaudset osalust omavate osanike tundmine on iga osaniku jaoks vajalik selleks, et tõhusalt kasutada õigusi, mis on ette nähtud osi avalikult emiteerinud äriühingu (sks k *Publikumsgesellschaft*) usaldushalduri kaudu osalevatele osanikele. Andmete edastamine kaasosanikele on seega kooskõlas äriühingule ühingulepingust tulenevate kohustustega. Osaniku õigust taotleda oma kaasosanike kohta teavet piiravad üksnes Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 242 kohane õiguste lubamatu kasutamise keeld ja BGB § 226 kohane kahju tekitamise keeld.

Sellega jätkatakse kõrgeima aste kohtute praktikat, mis sai alguse enne isikuandmete kaitse üldmääruse vastuvõtmist. BGH võttis oma kaalutlustes arvesse järgmisi asjaolusid.

Õiguste kuritarvitamine on igal juhul välistatud, kui investor soovib võtta ühendust teiste investoritega, et vahetada arvamusi tema hinnangul äriühingut puudutavate probleemide kohta näiteks investorite huviühingu loomise eesmärgil. Selliste eesmärkide järgimisel, mis ei ole seotud äriühingu tegevusega, piisaks kuritarvituste vastu võitlemiseks konkurentsioiguse- ja andmekaitsealastest õiguskaitsevahenditest. Ei ole alust keelduda teabe andmisest pelgalt abstraktse andmete kuritarvitamise ohu tõttu (BGH seisukohad, 5. veebruari 2013. aasta otsus II ZR 134/11). Osanikule peab seejuures jääma võimalus otsustada, millist vahendit kasutades ja mil viisil soovib ta pöörduda oma kaasosanike poole. Osanik ei tohi sõltuda äriühingu juhatusest kui vahendajast ühenduse võtmisel ülejäänud osanikega ega pea kasutama juhatuse pakutud ja kontrollitud meediakanaleid. Samuti ei pea osanik laskma end aktsiaseltside seaduse (Aktiengesetz, edaspidi „AktG“) § 127a alusel suunata veebiportaali, mis on leebem vahend (BGH seisukohad, 11. jaanuari 2011. aasta kohtuotsus II ZR 187/09; BGH 5. veebruari 2013. aasta otsus II ZR 134/11).

Teabe saamise õiguse puudumist ei saa sätestada ka lepinguga. Kui õigus tunda kõiki kaasosanikke oleks välistatud, siis oleks osanikult sisuliselt ära võetud tema oluline õigus osanikuna, nimelt õigus kutsuda kokku osanike erakorraline üldkoosolek, kuna selleks vajalikku kvoorumit on väikese osalusega osanikul võimalik kokku saada vaid siis, kui ta ühineb teiste kaasosanikega, mille tingimatu eeldus on, et ta teab nende nimesid ja aadresse (BGH seisukohad, 21. septembri 2009. aasta määrus II ZR 264/08).

Veelgi enam, kui börsil noteeritud aktsiaseltsi puhul, mille puhul kehtib Saksa väärtpaberitega kauplemise seaduse (Wertpapierhandelsgesetz, edaspidi „WpHG“) § 33 kohaselt alles 3% hääleõiguse korral seadusest tulenev teavitamiskohustus, annavad küsimused selle kohta, kes kontrollib äriühingut, kelle „kõnetoru“ usaldusisik on, kas teisi osanikke ja huvide konflikti arvestades on usaldushalduril keelatud hääletada, kas on olemas konkurentsikeeluga sarnanev teise osaniku lojaalsuskohustus ja kuidas äriühingu koosseis aja jooksul muutub, ilma eranditeta õiguse saada teavet kõigi osanike kohta, seda ka osi avalikult emiteerinud äriühingus (sks k *Publikumsgesellschaft*) (BGH seisukohad, 5. veebruari 2013. aasta otsus II ZR 134/11).

BGH hinnangul ei olnud vaja esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotlust. See, et osanikule tuleb anda lepinguga piiramatult õigus nõuda teavet, mille vastu saab tugineda ainult õiguste kuritarvitamise vastuväitele, on ühenduse õiguse kohaldamisena sedavõrd ilmne, et ei jäta ruumi põhjendatud kahtlustele. See, et äriühingu poolt kõikide osanike andmete edastamine ühele osanikule on õigustatud ka isikuandmete kaitse üldmääruse alusel, tuleneb ilmselgelt isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendusest 48, kuna seal on võimaliku õigustatud huvina nimetatud koguni andmete töötlemist „kontserni piires“. Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) jätab seejuures mainimata, et põhjenduse 48 kohaselt peab andmete edastamine kontserni piires olema õigustatud „sisehalduse eesmärkidel“, ja leiab, et kõigi osanike isikuandmete edastamine ühele osanikule on vähemasti hinnanguliselt samaväärne

andmete edastamisega teisele sõltuvale või kontrollivale äriühingule ja ühtlasi põhjendatud sisehalduse eesmärgiga.

2. Teise argumendiga, mille kohaselt on kavas pidada teiste usaldusosanikega läbirääkimisi nende osade ostmise üle, viitavad hagejad kohtupraktikale, mis käsitleb küsimust, millega soovitakse teada, mida tuleb sellises olukorras üldse lugeda õiguste kuritarvitamiseks, kui teabe andmise õiguse ainus piirang on õiguste kuritarvitamine. Sellega seoses on asjakohased muud, käesoleval juhul kõrgema astme kohtute otsused, eelkõige Oberlandesgericht München'i (liidumaa kõrgeim üldkohus Münchenis) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (toimiku number 7 U 342/18).

Eeltoodu kohaselt kuulub osanike õiguste hulka ka võimalus tugevdada enda staatust osanikuna täiendavate osade juurdeostmisega. Igale usaldushalduri kaudu osalevale osanikule on selge, et investeerimisühing kasutab tema andmeid ühingulepingu täitmiseks. Ühingulepingu eesmärk seisneb peamiselt selles, et osanikud teostaksid oma õigusi, eelkõige ka vastastikuse arvamuste vahetuse, kontrolli teostamine ja vajaduse korral kaasosanikega ühinemise ning osaniku staatuse tugevdamise kaudu. Selle hulka kuulub ka võimalus seda vajaduse korral äriühingu osade ostu kaudu mõjutada. Õiguse lubamatut teostamist kujutaks see endast alles siis, kui ühestki mõeldavast seisukohast ei esineks seost osaniku staatusega ja lepingulise suhtega teiste kaasosanikega. Teabe andmisest võib keelduda üksnes juhul, kui selle andmise suhtes puudub põhjendatud huvi, näiteks kui on kindlaks tehtud, et seda tehtaks eesmärgil, mis ei ole äriühinguga seotud. Huvi osta kolmandate isikute aktsiaid on aga mõistlikult põhjendatud huvi.

Kaudselt lähtub Oberlandesgericht (liidumaa kõrgeim üldkohus) seega sellest, et iga kaasosaniku abstraktne ootus, et tema andmed on ühingulepingu täitmiseks vajalikud ja neid kasutatakse, annab alust eeldada, et usaldusühing võib edastada andmeid kõigile teistele osanikele juba seetõttu, et neil osanikel on ostuhuvi. Teiste osanike mõistlikult põhjendatud huvi oma isikuandmete jagamata jätmise vastu Oberlandesgericht (liidumaa kõrgeim üldkohus) kaalumisel arvesse ei võtnud. Lisaks lubab Oberlandesgerichti (liidumaa kõrgeim üldkohus) otsus eeldada, et isegi tulevased hääleõigused, mis tulenevad osaniku osaluse võimalikust suurendamisest, kujutavad endast juba olemasolevast lepingulisest suhtest tulenevat õigustatud huvi saada teavet.

B. [...] Eelotsuse küsimustele antavate vastuste vajalikkus asjas otsuse tegemise seisukohast [...]:

Riigisisese kohtupraktika tagajärjel piisab mittemidagiütlevatest ja tegelikult tõendamatutest väidetest, et teatud tingimustel soovitakse osta teiste isikute osalusi, et nõuda põhjalikku teavet kõigi, ka kaudset osalust omavate usaldusosanike kohta, sealhulgas nende aadresside ja osaluse suuruse kohta. Kuna õiguste kuritarvitamine tuleb kõne alla alles siis, kui seost osaniku staatusega ei esine ühestki mõeldavast seisukohast, ei oma tähtsust risk – mis on küll abstraktne, kuid siiski võimalik ja mitte puhtteoreetiline –, et järgitakse muid kui

lepingu eesmärgi, kuna alati on mõeldav, et andmete abil luuakse suhe teiste osanikega, mis on kasulik ka äriühingule. Vastutaval töötlejal ei ole pärast andmete jagamist enam võimalust kontrollida, kuidas hagejad andmeid haldavad. Kokkuvõttes ei ole andmed usaldusosanike kohta, isegi kui neil on osi avalikult emiteerinud äriühingus (sks k *Publikumsgesellschaft*) ainult kaudne osalus, pärast jagamist enam kaitstud.

On tõsi, et sellise tõlgenduseni võib jõuda näiteks juhul, kui äriühingus osanike ühendusena osalemist käsitlevad äriõiguse põhimõtted on ülimuslikud, mistõttu peab iga isik, kellel on äriühingus isiklik, olgugi et piiratud vastutus, laskma ennast käsitada ettevõtjana. Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei leia, et osi avalikult emiteerinud äriühingu (sks k *Publikumsgesellschaft*) usaldusosanike puhul, kelle osalus on proportsionaalselt ja sageli ka summa poolest väike, oleks see sedavõrd ilmselge, et tooks kaasa Euroopa Kohtult palutava tõlgenduse ettenähtavuse, mistõttu ei tuleks seda isegi enam taotleda.

Esitatud küsimused on põhikohtuasja lahendamisel määrava tähtsusega, kuna praegu on kõnealustes menetlustes väidetud üksnes seda, et esineb kavatsus osta teiste osanike osi. Kui see on piisav, tuleks hagi rahuldada. Kui see ei ole piisav ja asi piirduks olemasolevate väidetega, tuleks hagi rahuldamata jätta. Hagi rahuldamise korral teeks kohus ka otsuse viimase instantsina, kuna kostja nõue piirduks sel juhul teabe esitamise kuludega ja need kulud ei ulatuks järgmisesse kohtuastmesse hagi esitamiseks ette nähtud riigisisese künniseni.

C. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kaalutlused esitatud küsimustele vastamisel

1.a. Ka eelotsusetaotluse esitanud kohus lähtub sellest, et teabe andmist välistav lepingutingimus on kehtetu, kuid seda siiski mitte põhimõttelise välistamatuse tõttu, vaid seetõttu, et see kujutab endast liiga kaugele ulatuvat ja seetõttu ebasobivat ning kehtetut õiguslikku piirangut, mistõttu ei saa seda kasutada tüüptingimusena.

1.b. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus piirdub liidu õigusest tulenevate nõuetega, mis käsitlevad teabe andmist kaudse osalusega osanike kohta. Otsese osalusega usaldusosanike perekonnanimi, eesnimi, sünnikuupäev ja elukoht tuleb Saksa õiguse kohaselt juba seaduse alusel äriregistrisse kanda ning sel viisil avalikustada. Kõnealuse avalikustamisega peavad arvestama kõik isikud, kellel on äriühingus selline osalus.

2. Erinevalt sellest ei ole juhul, kui osalust hoitakse usaldushalduri kaudu, osaniku jaoks ilmselge, et selliseid andmeid tingimata jagatakse, kuna sellise jagamisega realiseeritaks ühingu suhte põhivaldkondi. See, et lähtuda tuleb samaväärsusest otseste usaldusosanikega, ei ole aga ilmselge.

2.a. Vaidlusalused osalus- või usaldushalduslepingud – ka juhul kui need on selles osas kehtetud – näevad ette, et andmeid ei edastata teistele osanikele, ja väljendavad sellega vähemasti osanike põhimõttelist ootust.

2.b. Seadusega ei ole ette nähtud kohustust avaldada andmeid usaldushalduri kaudu osaleva isiku kohta, kes ei ole äriühingusse kaasatud.

2.c. On tõsi, et siinkohal jagab Amtsgericht (esimese astme kohus) kõrgema astme kohtute põhiseisukohti, leides, et isikuühingu puhul on igapähe selge, et tema isikuandmeid äriühingus säilitatakse, ja juhul kui see on lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste täitmiseks „objektiivselt mõistlik“, võib neid andmeid jagada. Siis on ka selge, et kohustuse olemasolu korral on selle täitmine objektiivselt mõistlik.

Siiski ei ole kohustuse olemasolu jaatamiseks määrava tähtsusega üksnes see, kas teabe andmist taotleva osaniku soov on objektiivselt mõistlik, vaid ka see, kuidas tuleb lepingut hinnata, mistõttu on tema soov vastuolus teiste osanike huviga selle vastu, et vähemasti esialgu võivad nad hoida oma andmeid salajas ja et andmeid ei antaks välja juba mõistlike vastupidiste huvide korral. Liidu õigust arvestades on andmekaitse reegel ja erand peab olema piisavalt põhjendatud ning selle tegemiseks ei piisa ainuüksi kõnealuse huvi mõistetavusest. See huvi peab eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates igal juhul puudutama seda, mille jaoks on asjaomane osanik oma andmed üldse jaganud, seega äriühingu olukorda.

2.d. Eelotsusetaotluse esitanud kohus nõustub eespool viidatud kohtupraktikas nimetatud eesmärkidega, mille kohaselt peab osanikul olema võimalik vähese vaevaga ja ka piiranguteta teada saada, kellel on tegelik mõju äriühingule, milles tal on ettevõtlusriskiga kaasosalus. Eelotsusetaotluse esitanud kohtule näib ainsana küsitav, kas sellega saab põhjendada kohustust avaldada kõigi kaudset osalust omavate usaldusosanike andmed.

(1) On selge, et enamik osi avalikult emiteerinud äriühingu (sks k *Publikumsgesellschaft*) usaldusosanikke omavad sellist osalust, mille suurus ei võimalda neil mõjutada äriühingu olukorda üksnes oma osaluse kaudu. Selle asemel eeldab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et osalus isikuühingus ja seega isiklik seotus sellega ei ole teabe nõudmiseks iseenesest piisav. Nii ei võetaks piisavalt arvesse asjaolu, et osi avalikult emiteerinud usaldusühingutes (sks k *Publikumskommanditgesellschaften*), mis on avatud või olnud avatud kõikidele investoritele, on isikliku seotuse element oma tähtsuse suuresti kaotanud, selle asemel peetakse seda pelgalt osaluseks kapitaliturul sarnaselt aktsiale, mille puhul ei ootaks ükski isik, kellel ei ole olulise määraga osalust, et aktsiaportfelli valitsev isik edastaks tema nime ja aadressi teistele aktsionäridele.

Lepingu täiendav tõlgendamine pakuks seejuures lisaks mitmesuguseid võimalusi kaitsta väikeinvestorit, et ka viimati nimetatul oleks võimalik oma huvisid ühiselt teostada näiteks õiguse kaudu väikeinvestorina edastada teateid äriühingu kohta – kes omakorda on kohustatud tagama seaduskuuleka käitumise oma osaniku suhtes – kõigile teistele investoritele või äriühingu pakutavale seisukohtade vahetamise portaalile analoogia alusel Saksa AktG §-ga 127.

(2) Kõrgemate kohtute otsused on asjakohased ka osas, milles nendega kehtestatakse selge suhe reegli ja erandi vahel. Sellega võetakse arvesse asjaolu, et osi avalikult emiteerinud äriühingus (sks k *Publikumsgesellschaft*) ei saa vastutav töötaja kõigi 1800 osaniku puhul individuaalselt ja eraldi mõistlikult kaaluda, kas nende kohta tuleb teavet anda või mitte, vaid ta peab lähtuma asjakohastest kriteeriumidest, mis määravad abstraktselt kindlaks, kelle kohta tuleb teavet anda. Sellega seoses näib vajalikuna üldine ja seega formaalne kriteerium, mille alusel määrata kindlaks, kelle kohta tuleb vähemasti üldjuhul teavet anda, selleks et niisuguseid vaidlusi saaks piisava õiguskindlusega lahendada juba vastutav töötaja, mitte alles kohus.

Senist kohtupraktikat iseloomustab suur kohaldatavus, kuna investeerimisühing peab vastama sama hästi kui kõikidele osaniku teabenõuetele.

Selle asemel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et on loogiline lähtuda formaalsest määrast, mis sarnaneb määraga, mille puhul tekib teatamiskohustus börsil noteeritud aktsiaseltside puhul, kuna sellest määrast alates tuleb otsustav mõju äriühingule ka formaalselt kõne alla, nagu sätestab WpHG § 33, mis määrab kindlaks 3% määra. On tõsi, et Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) on selle määra kohaldamise analoogia alusel seni tagasi lükanud. Liidu õigusest tulenevate suuniste kohaselt tuleks analoogia alusel kohaldamine aga taas kõne alla.

2.e. Igal juhul peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vääraks, et pelgalt mittemidagiütlevad väited „tutvumishuvi“ või „ostuhuvi“ esinemise kohta on piisavad teabe jagamiseks ega kujuta endast õiguste kuritarvitamist.

(1.) Ostuhuvi piisavus teabe andmise õiguse tekkimiseks ei tulene eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates lepingust ega ole asjakohane. Kellelgi ei ole õigust vahetult saada kolmandalt isikult teada kolmandale isikule usaldatud nimesid ja aadresse, et alustada neid andmeid esitanud isikutega läbirääkimisi lepingu edaspidise sõlmimise kohta. Sellised argumendid näivad iseenesest hoopiski järjekindlusetud, kui tulevased õiguslikud olukorrad, mis olenevad kolmandate isikute otsustustest ja seega nende äranägemisest, peavad juba ette andma õiguse avaldada teavet. Isikule tehtud pakkumus tehingu tegemiseks ei õigusta tema andmete avaldamist ilma tema nõusolekuta.

Seisukoht, et mis tahes võimalik õigustus on piisav õiguste kuritarvitamise välistamiseks, näib veelgi vähem piisav selleks, et tagada andmekaitse liidu õiguse tasandil. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tähendab andmekaitse, et ka abstraktseid ohtusid tuleb ennetada, mis peab mõjutama arusaama sellest, mida kujutab endast õiguste kuritarvitamine. Seetõttu tuleb sellise õiguse kasutamist, mis omakorda ei vasta enda jaoks siduvuse minimaalsele määrale ja/või sisulisele usutavuse kontrollile, pidada igal juhul õiguste kuritarvitamiseks.

(2.) Samuti ei saa kaalukaks põhjuseks pidada „tutvumist“, kui arvestada, mida on oodata isikul, kes on ühe osanikuna usalduslikult esitanud oma andmed

majandustegevuses osalemise raames. Keegi ei väljenda investeeringu tegemisega oma nõusolekut, et tema poole võib temaga tutvumiseks pöörduda.

(3.) Selle asemel näib mõistlik ja nõutav, et vajalikud on konkreetsed ja sõnaselgelt nimetatud soovid, mis on otseselt seotud äriühingu juhtimisega. See muudaks andmete avaldamise eesmärgi ametlikuks ja seeläbi oleks äriühingul andmete avalikustamise kohta esitatavate kaebuste korral võimalik viidata andmete edastamise eesmärgile, ja juhul kui teda näiteks teiste osanike kaebuste kaudu teavitatakse andmete kasutamisest muul kui teatatud eesmärkidel, rakendada andmekaitseõiguses ette nähtud sanktsioone.

3. Kokkuvõttes peab eelotsusetaotluse esitanud kohus mõistlikuks tõlgendada isikuandmete kaitse üldmäärust nii, et osi avalikult emiteerinud äriühingu (sks k *Publikumsgesellschaft*) puhul näeb see piiramatut teabe andmise õigust ette üksnes tingimusel, et saavutatud on osaluse teatud protsentuaalne määr, ning muus osas on äriühingul vaid kohustus edastada osanikult saadud teated kõigile osanikele, kellel on otsene ja kaudne osalus,

ning lisaks peab eelotsusetaotluse esitanud kohus mõistlikuks tõlgendada isikuandmete kaitse üldmäärust nii, et pelk „tutvumine“ ja huvi osaluste ostmise vastu ei ole olulised aspektid ega anna seetõttu õigust andmeid saada ning et igas teabenõudes peab olema nimetatud konkreetne äriühinguga seotud põhjus, millega seoses teavet taotletakse.

D. Eelotsuse küsimuste vastuvõetavus

Esitatud küsimustega soovitakse [...] vastust sellele, millised aspektid on asjaolude kaalumisel [...] seaduse alusel olulised, mis on kaalumisel olevat tähtis ja seega „loogiline“. Sama käib küsimuste kohta, mis puudutavad „õigustatud huvi“ olemuslike piiridega seotud aspekte. Sellega seoses tekivad küsimused liidu õiguse ülesehituse kohta, millest tulenevalt on asjakohane esitada eelotsusetaotlus Euroopa Kohtule.

[...]